

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15233

гр. София, 21.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

като разгледа дело номер **4421** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
във връзка с чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по искане на К. С. Д. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх. В за спиране
изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б.
„з“, подб. „бб“ от ЗДвП № GRAM - 2342169 от 07.04.2026 г., издадена от Е. В. С., на длъжност
младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните
работи (СДВР), с която на К. С. Д. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.
1, б. „з“, подб. „бб“ временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.
175, ал. 1 от ЗДвП, но не повече от 3 месеца.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от
фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението е направено с подадената жалба от К. С. Д. ЕГН [ЕГН], с
адрес: [населено място], [жк], вх. В против Заповед за прилагане на принудителна
административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП № GRAM - 2342169 от
07.04.2026 г., издадена от Е. В. С., на длъжност младши автоконтрольор към Отдел „Пътна
полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на К. С. Д. е наложена
принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ временно отнемане на
СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, но не повече от 3
месеца. Жалбата, въз основа на която е образувано производството по оспорване на приложената
ПАМ, е допустима като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт,
подлежащ на съдебен контрол и в срок. Следователно налице е висящност на процеса по
оспорването ѝ, при което направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона
предварително изпълнение на същата е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ

не спира изпълнението им. Следователно предварителното изпълнение на актовете от вида на процесния е предвидено в закона. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК. Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

С процесната заповед, предварителното изпълнение на която се иска да бъде спряно, е отнето СУМПС на оспорващия на 07.04.2026 г., но за не повече от 3 месеца. Искането си за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения акт К. С. Д. е обосновал с твърдения, че предварителното изпълнение на заповедта му причинява значителни затруднения в ежедневието и работата.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване спиране на изпълнението на този вид ПАМ е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Направеното с жалбата искане съдържа мотиви досежно незаконосъобразността на наложената мярка и които касаят съществуването на спора, като не съдържа конкретни аргументи, обосноваващи наличието на основания за спиране, нито са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Липсата на каквито и да е доказателства относно трудовата дейност на оспорващия, както и относно необходимостта от придвижване с МПС в ежедневието му навежда на извода за неоснователност на искането за спиране. За твърденията в искането, че изпълнението на заповедта му причинява значителни затруднения в ежедневието и работата не са представени никакви доказателства и касаят предполагаеми бъдещи несигурни събития, не е посочено и за какви цели използва МПС. Изложените твърдения в жалбата са общи, като не би могло да се установи до какви негативни последици би довело отнемането на СУМПС в конкретния случай. Необходимостта от придвижване в пространството не е сред изчерпателно изброените в нормата основания за спиране, тъй като само по себе си не води до извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще последва за адресата значителна или трудно поправима вреда. Следва да се посочи, че твърдените вреди не следва да се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера

на заповедта, тъй като по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техния вид и размер, с оглед преценката за зачителността и поправимостта им. Евентуалните неудобства от изпълнението на мярката не могат да се противопоставят на обществения интерес от осигуряване безопасността на движението по пътищата, каквато е крайната цел на приложената мярка.

Следва да се посочи, че законосъобразността на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е предмет на съдебната проверка за законосъобразност в основното производство и не може да бъде обсъждана от съда на този етап при произнасяне по искането за спиране на изпълнението, поради което наведените доводи в този смисъл са ирелевантни.

Според настоящия съдебен състав изложените доводи, на които се основава искането за спиране на изпълнение на заповедта, не са противопоставими на защитения с предварителното изпълнение обществен интерес. Несъмнено незабавното изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ ще доведе до затруднения за оспорващия, но от изложените в жалбата доводи не се обуславя извод за вероятно настъпване на труднопоправими вреди, които да надделяват на защитения с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обществен интерес.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с а. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП Административен съд София - град, Трето отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. С. Д. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх. В за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП № GRAM - 2342169 от 07.04.2026 г., издадена от Е. В. С., на длъжност младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на К. С. Д. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, но не повече от 3 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град, до Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: